

СРТУЧНИ ЖИРИ 21. ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ПОЗОРИШНОГ ФЕСТИВАЛА ДОНЕО ОДЛУКЕ

Најбоља представа „Хинкеман“

Стручни жири 21. Југословенског позоришног фестивала,
синоћ је донео одлуку коју преносимо у целини:

1. Награда **АРДАЛИОН ЗА НАЈБОЉУ ПРЕДСТАВУ** - додељује се представи „Хинкеман“, у продукцији ЗКМ у режији Игора Вука Торбице.
2. Награда **АРДАЛИОН ЗА НАЈБОЉУ РЕЖИЈУ** - додељује се **Игору Вуку Торбици** за представу „Хинкеман“ у продукцији ЗКМ
3. Награда **АРДАЛИОН ЗА НАЈБОЉУ ЖЕНСКУ УЛОГУ** - додељује се **Нади Шаргин** за улоге **Елизабете Енглеске** у представи „Марија Стјуарт“ НП Београд и за улогу **Зоре Шишарке** у представи „Бела кафа“ НП Београд.

4. Награда **АРДАЛИОН ЗА НАЈБОЉУ МУШКУ УЛОГУ** - додељује се **Озрену Граба-**

рићу за улогу (МЦ) **Мајстора церемоније** у представи „Хинкеман“ ЗКМ а.

5. Награда **АРДАЛИОН ЗА НАЈБОЉУ СЦЕНОГРАФИЈУ** - додељује се **НУМЕН и Ивана Јунке** за представу „Хамлет“ Југословенског драмског позоришта.
6. Награда **АРДАЛИОН ЗА НАЈБОЉУ КОСТИМОГРАФИЈУ** - додељује се **Марици Вукасовић Меденица** за представу „Бела кафа“ НП Београд.
7. Награда **АРДАЛИОН ЗА ЕПИЗОДНУ УЛОГУ** - додељује се **Олги Одановић** за улогу **Мајке Јање** у представи „Бела кафа“ у режији Милана Нешковића и продукцији НП Београд.
8. Награда **АРДАЛИОН ЗА НАЈБОЉЕГ МЛАДОГ ГЛУМЦА** и Награда **ПОЛИТИ-**

КЕ „АВДО МУЧИНОВИЋ“ - додељује се **Вањи Јовићевић** за улогу **Књегиње Зорке** у представи „Шћери моја“, у режији Ане Вукотић, ЦНП Подгорица

9. Специјална **НАГРАДА АРДАЛИОН** - додељује се **Власти Велисављевићу** за улогу **Духа Хамлетовог оца**, у представи „Хамлет“, Југословенског драмског позоришта

Да подсетимо, чланови стручног жирија овогодишњег фестивала били су: Дејан Мијач, позоришни редитељ – председник, Миодраг Табачки, сценограф, Жељка Турчиновић, драматуршкиња, Горан Јевтић, глумец и Томислав Зајец, драматург.

Р. П.

ОЦЕНА ПУБЛИКЕ

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ НОВИ САД НА ДРИНИ ЋУПРИЈА	4,29
АТЕЉЕ 212 БЕОГРАД ПИЈАНИ	4,07
ЈУГОСЛОВЕНСКО ДРАМСКО ПОЗОРИШТЕ БЕОГРАД ХАМЛЕТ	4,63
НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ БЕОГРАД МАРИЈА СТУАРТ	3,76
ЗКМ ЗАГРЕБ ХИНКЕМАН	4,86
НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ БЕОГРАД БЕЛА КАФА	4,70
ЦРНОГОРСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ПОДГОРИЦА ШЋЕРИ МОЈА	4,21

РАЗГОВОРИ О ПРЕДСТАВИ И ПРЕС КОНФЕРЕНЦИЈА

ЦРНОГОРСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ПОДГОРИЦА

Шћери моја, сине мој

Александар Милосављевић, позоришни критичар, водитељ: Мени је најснажнија сцена прања ногу. Присуствовали смо ритуалу који је врло знаковит. Наиме, ту су мушкарци, који су се изули, ноге су им у лаворима, расправљају о важним стварима, које су резервисане само за мудре мушке главе – то је врх државе. Ту је и Милена, односно – Варја, која преко руке

21. веку, где се сви поносимо демократским начелима и једнакошћу. Не мислим да жене треба да у свему буду исте као мушкарци. Ми имамо своје специфичности. Проблем је то, како жене третирају жене, како се оне осећају и шта могу или не могу, да ли су етикетиране. Није само о женском питању реч, већ уопште, о етикетирању, по националности,

период када смо се припремали за Шекспира и „Ричарда Трећег“. Бане Поповић, као нови уметнички директор, желео је нову уметничку политику – желео је више комедија, више комада који имају значајнију комуникацију са публиком како бисмо покушали да вратимо људе у позориште. Та велика пауза створила је некакву летаргију у публици, али и у самој

сам се повезала са улогом и већ неколико пута сам рекла да је ово улога мојих снова. Ретко када глумац има прилику да игра баш улоге које воли, а ја сам своју добила одмах, на почетку студија. Много сам се трудила, много сам радила, баш због тог слојевитог Зоркиног живота у представи. Она од невиног детета, које безазлено поставља питања о томе како би то

држи пешкир. Међутим, ниједна жена им не пере ноге, нити Милена пада на памет да приђе да их брише. Шта ја, као позоришни критичар, видим из те сцене? Видим да са једне стране покушава да се одржи ритуал, на коме се заснива традиција, а на њој цивилизацијски модел. Са друге стране, тај ритуал није потпун. Он, можда, нешто значи само тим мушкарцима, који су потврдили своју супериорност, ставивши босе ноге у лавор. Ипак, оног другог, завршног елемента, који употпуњава тај ритуал – нема. Значи, нешто се озбиљно десило и у Црној Гори.

Маја Тодоровић, текстописац: Положај жене у црногорском друштву је тема која мене већ дуго интересује. Нико није био бољи за причање те приче од кнегиње Зорке, која је историјски била веома знаковита за те ствари. Мени је послужила као сјајно полазиште, како бих могла да кренем од историје, а говорим о садашњем тренутку. На рад на овој причи подстакло ме је и то што се у Црној Гори женска деца и даље не третирају једнако као мушка. И даље постоји тужан и језив податак да се женска деца често абортирају. То је поражавајуће у

вероисповести, боји коже... то нас и данас много ограничава. Текст је позив на мишљење и постављање питања – шта је то што бисмо, можда, могли да променимо?

Варја Ђукић, Књегиња Милена Петровић: Они су еманципатори, они су школовали своје кћерке, трудили су се око њих, иако су заиста били у реалном друштвеном проблему. Како удати кћерке из породице, која одскаче у социјалном и сваком другом погледу? То није спецификум само Црне Горе. Она се мења... од наговарања Николе да је пошаље на школовање, преко тражења правог пута за кћерку, до сагледавања целог живота кроз модел. Јако је необично да смо у комаду Зорка и ја једине две женске улоге. Иначе, мислим да су жене у друштву много утицајније него што се то приказује.

Ана Вукотић, редитељ представе: Ја сам од своје друге године Академије члан ЦНП Подгорица, а тренутно и једини редитељ у кући. Наше позориште је више месеци било без директора, без уметничког директора, а то је веома специфична ситуација у којој је тешко бити и један дан. То је био

кући. У сваком случају, од „Ричарда Трећег“ смо у тој фази одустали, а какао је Мајин текст победио претходне године, а награда је била извођење на сцени националног театра, Бане Поповић ми је понудио управо тај комад. Када имате Мирка Влаховића у ансамблу и овако значајну тему, ретку у савременој литератури, мора ићи добро. Ово је иначе, моја прва сарадња са младим, савременим писцем. До сада ту нисам наилазила на теме које ме се тичу или су значајне за цео ансамбл. Мајин текст нас је опчинио.

Варја Ђукић, Књегиња Милена Петровић: Улога ме је помало затекла, када сам добила предлог да је играм. Испоставило се да је Зорка добила врло занимљиво место у породичном циклусу. При том, није се могло прићи материјалу, који је, условно да кажем – биографски. Брзо сам се тога лишила, јер једноставно нисам имала могућност да се тиме бавим.

Вања Јовићевић, Књегиња Зорка Петровић (касније Карђорђевић): Као студент друге године глуме, добила сам феноменалну прилику да играм кнегињу Зорку. Заљубила сам се у њу после првог читања текста. Одмах

било кад би она била владар, до одрасле жене. Хтела бих да напоменем да Зорка није била само жена која је хтела да влада, већ једна велика, великодушна жена, хуманитарка. Она је снагом ума ишла ка својим циљевима. Нажалост, живот јој није дао прилику да испуни жеље, али она је доста тога доброг урадила за Црну Гору. Зорка је градила болнице, помагала људима и ми смо у представи покушали да све то обухватимо и прикажемо је онаквом каква је она заиста била. Захвална сам Мирку Влаховићу, јер ме је предложио за ову улогу, Ани Вукотић што ми је указала поверење да заједно са њом покушам да све урадим како треба, професор ми је био велика подршка, као и цео ансамбл, са којим сам јако лепо радила и много учила.

Соња Вукићевић, покрет: Како сам дошла до окретне игре у представи? Када сам била мала, мене је тата Црногорац уписао у балетску школу. Добро сам играла оро и највише скакала. Имам два брата, али нисам класична црногорска кћерка, већ сам била омиљена девојчица. Он је баш волео девојчице.

Ана Милошевић

ПИШЕ: Бојан Муњин

Седам дана

Можемо ли замислити да су се икада срели Хинкеман и Хамлет? Један је у страшном злочину изгубио оца а други, који је био самљевен злочиним у рату, никада неће постати отац. Шта би један другог рекли? Би ли први савјетовао освету овоме другом, или би овај други предложио дизање руку од свега? Од напуштања бојишта нема ништа, то знају и Хинкеман и Хамлет, јер су у њега уроњени до рамена, а ос-

вета – знају и то – само ће продужити време злочина и рата. Тако је то било и пуно пре оне страшне окупације када се стрељало на главној улици и далеко раније од градње оне ћуприје, која је требала да споји народе а не да диже зидове мржње. А онај творничар, што је потписао сурадњу са непријатељем да би спасао синове своје, шта би он у миру савјетовао њима, затичући их пијане у глухо доба ноћи како у блату траже смисао свога живота? И шта би жене савјетовале другим женама, које су једном праље а други пута владарице, када њиховим животом управљају неке друге силе и када оне саме себе тако често разумију само као жене? Превише је мука и тешких питања а људски створ са жигом несреће и даље кроз вјекове тумара пространствима ове једине земље. Али на почетку није било тако. Кажу да је све створено за седам дана и да је било тако једноставно. Сјала је свјетлост над водама као што ју у мирна јутра гледамо и данас. Зашто је касније толико тога кренуло по злу? Шта са нама тако страшно није у реду? Можда смо протеклих седам дана жељели причати баш о томе.

Dobrodošli
 UniCredit Bank

ПИШЕ:
 Мр Немања Ранковић
 уметнички директор ЈПФ

тују морају полемисати са светом и људима о проблемима који нас све тиште. Публика је ове године имала прилику да погледа представе рађене са живом енергијом из чега је произлазила нова и свежа естетика и ангажованост. Овогодишња селекција дала нам је подстицај у борби против губљења људскости али и подстицај да јавно говоримо о проблемима који од нас праве марионете залажући се за неку бољу стварност.

И ове године фестивалска сала је пуна и ова чињеница одређује и посебну атмосферу фестивала. Велики број младих на представама као и округли столо-

СТРУЧНИ ЖИРИ Све одлуке су једногласне

Саопшћивајући одлуке о наградама у име стручног жирија 21. Југословенског позоришног фестивала, члан жирија, сценограф Миодраг Табачки, рекао је да су све одлуке донете једногласно

- Колико имам увид у стваралаштво са овог подручја које прати фестивал „Без превода“, селекција је понудила најбоље што се могло наћи. У том смислу, жири је имао веома тежак посао, јер је међу квалитетима много теже изабрати најбоље. Радили смо веома сложено, заправо, нисмо се миолазили ни у једној од одлука које смо донели, - рекао је Табачки напомињући да као сценограф може да констатује да су сценграфија и костимографија у великој кризи која је добрим делом изазвана финансијским тешкоћама у којима се позоришта данас налазе. Због тога на фестивалу није било оригиналних ауторских сценских решења.

Томислав Зајец је рекао да је на фестивалу приказан врло занимљив и узбудљив пресек у протеклој позоришној сезони. То су

биле представе различитих поетика и различитих редитељских приступа. За глумца, Горана Јевтића, такође, члана жирија, селекција овогодишњег фестивала била је огледало свог времена, док је Жељка Турчиновић похвалила Ужице које је покренуло овакав фестивал и одржало га већ 21. годину, јер се углавном овако квалитетни фестивали као што је ЈПФ дешавају само у великим културним центрима.

- Верујем да је и претходних година, као и ове, фестивал био жариште културног живота у Ужицу, - истакла је Жељка Турчиновић честитајући организаторима који су беспрекорно функционисали, али и публици која је сваког дана пунила позориште, пожељевши да ЈПФ и у наредним годинама одржи постојећи квалитет и високе стандарде који га одликују. Р.П.

Фестивал морамо даље развијати

Фестивал се одувек критички односио према стварности у којој постоји и представе које се селек-

ви који су такође добро посећени, чине готово јединствени пример фестивалског догађања не само у Србији него и у регији. Све ово одређује и начин селекције на који ће се вршити одабир представа и за наредни 22. ЈПФ која ће бити усмерена првенствено према квалитету представе а не према специфичним естетским концептима и поделама на модерно-класично.

Но, ево на самом крају 21. фестивала остаје непознаница како ће изгледати 22. фестивал. Новца је све мање а све више пропацирања како је улагање у културу само трошак не размишљајући о дуготрајним последицама одсуства културе које води ка губљењу

људскости. Да би институција напредовала не смемо дозволити стагнацију већ морамо из године у годину уводити нове садржаје и програме који ће допринети развоју фестивала.

Снага ужичког фестивала је и у ресурсима са којима располаже (инфраструктурни и људски), али и у верности публике, која нас већ преко две деценије верно прати и подржава.

У нади да смо сви добро размислили ЗАШТО, КАД И КАКО СМО ИСКОЧИЛИ ИЗ ЗГЛОБА надамо се да ћемо сви радити на томе да ОВО ВРЕМЕ ВРАТИМО У ЗГЛОБ и да ћемо престати са ћутањем без обзира због чега ћутимо.

АНА ВУКОТИЋ, РЕДИТЕЉКА ПРЕДСТАВЕ „ШЋЕРИ МОЈА“, ЦНП ПОДГОРИЦА

Уметност мора да буде храбра

- Извукли смо се из историје и национаних питања и добили смо занимљив позоришни резултат, што је била наша намера - каже Ана Вукотић редитељка комада „Шћери моја“, која прећућу учествује на ужичком фестивалу („Дон Жуан“ и „Рибарске свађе“) и која је, пре неколико година, била чланица жирија

Може ли се сматрати уметничком храброшћу то што национални театар у Црној Гори постави представу којом провокативно преиспитује историјске теме и вредносну матрицу црногорског друштва?

- То јесте храброст, али ако уметност није храбра она губи свој смисао. Улога националних театара требало би да буде управо овакво деликатно и провокативно испитивање сопствене историје. С друге стране, осим локалне црногорске приче, представа има и значајну универзалну вредност. Кроз ликове краља Николе и кнегиње Зорке испричали смо универзалну тему о позицији жене, која се базира на тези да мушкарци нису узрок лоше позиције жене, већ је то увек питање самосвести жена.

Одабрали сте естетику театарске сведености и сценског минимализма. Да ли се такав концепт наметнуо одмах након читања текста Маје Тодоровић или је он настао касније - током припреме комада?

- То јесте била моја првобитна намера. За такав концепт је потребна добра подела, али када имате Мирка Влаховића и Варју Ђукић, као и даровиту студенткињу глуме Вању Јовићевић, онда је такву замисао било могуће остварити. Такође, склона сам тој врсти естетике сведености и минимализма. Пошто сам на челу Фестивала интернационалног ал-

тернативног театра (ФИАТ), сваке године погледам велики број представа и засићена сам доку-

ментаристичким позориштем, препречавањем проблема које виђамо у медијима. У таквом театарском тренду, изгубили смо оно што је главно упориште театра, а то су глумац, редитељ, ауторски тим и интима из које настаје сам позоришни чин.

Ликови у комаду јесу смешни, али Ви им се не подсмевате, не ругате им се...

- И краљ је само отац у тој причи. У целој структури комада он је краљ у три сцене, а у три четвртине представе он је отац и муж. Приказали смо и љубав очева и кћерки. Да је било до краља Николе и да није постајао велики пртисак власти, сигурна сам у то да би Зорка била краљица, а из те тезе

произилази и питање - шта би се десило са Црном Гором. Да се то догодило Црна Гора би одавно

била у ЕУ и међу најразвијенијим европским земљама. У процесу настајања представе било је најтеже проћи кроз све те жанрове и не „преиграти“, већ сачувати трагедију и мелодрамске елементе и све то на духовит начин извучити на виши позоришни ниво.

Око главног лика су удворице и саветници који му говоре оно што он жели да чује ...

- Проблем поданичког металитета није одредница само Црне Горе, него и Балкана и он нас је коштао веома скупо. Чак мислим да је национализам последица таквог металитета, у коме се мешају национализам и патриотизам. Патриотизам је потпуно друга категорија и за мене је то када на нај-

бољи могући начин радите свој посао, а не када се кунете у љубав према свој земљи и када доказујете сопствени национални идентитет и порекло. Ти људи око краља су свесни да су „жбири“, како се то каже у Црној Гори.

Духовито је представљен и коњ на коме јаше краљ Никола, а који је у почетној слици окренут супротно од публике. С друге стране, последњих година подигнути су монументални споменици краљу Николи у Црној Гори. Како на те асоцијације у комаду реагује црногорска публика?

- Коњ у почетној сцени јесте окренут, што је знак историје која се креће уназад, која нас увек враћа, јер њене лекције нисмо на време савладали, па нас враћа да их поново научимо. У Подгорици и Никшићу постоје споменици краљу Николи на коњу и он јесте асоцијација и духовита реплика на те споменике. Чини ми се да нисмо упали у замку да се томе подсмевамо и због тога смо добили представу која јесте духовита и у Црној Гори и овде, јер смо издигли ствари на ниво позоришта. С друге стране, извукли смо се из историје и национаних питања и добили смо занимљив позоришни резултат, што је била наша намера. Ни публика, ни критика, нису нас тумачили као некога ко се подсмева сопственом народу, јер је у питању духовита анализа нечега чега смо сви свесни.

Н.К.

РЕПУБЛИКА
СРБИЈА

Министарство
културе и
информисања

НАРОДНО
ПОЗОРИШТЕ
УЖИЦЕ

ГРАД
УЖИЦЕ

РЕЧ КРИТИКЕ

Зорна Зорка

Историјске драме се углавном осавременењују тако што се у детаљу, најчешће визуелном, асоцира на савременост, чиме се означава да оно што је било некада, бива и данас. Маја Тодоровић је својим текстом "Шћери моја..." поступила супротно. Нека саввим савремена искуства је прокопала до прошлог времена, до миљеа у којем је могла да их заостри, а и да разобличи њихово митско значење.

Реч је, на прво читање, о "женском питању". Најпаметнија од 12 деце црногорског књаза (потоњег краља) Николе и кнегиње Милене, очева љубимица, способна, школована, васпитана Зорка, сведочи како ни она ни њених осам сестара, у друштвеној хијерархији тог изразитог патријархата, готово да не постоје; на (прилично сиромашном) цетињском двору деца се рађају у недоглед,

до довољног броја синова који ће осигурати наслеђе престола. Па ма колико Зорка исказује све оне особине које одређују не само добродо, већ изванредног владара, ма колико њен отац био тога светан, ма колико је поштовао и волео, црногорски престо јој је био ван домаћаја. Наравно, не само престо, јер на сваком кораку је Зорка представљала камен у ципели свима на двору, закључно са рођеном мајком - свима је видљиво до које мере та кнегиња искаче из уобичајеног обрасца. Не што у Црној Гори нема и других паметних и дрчних женскиња - паније њена мајка Милене ни мало мутава - већ што остале знају где је граница, и где треба ућутати.

Зна и Зорка, само што неће.

И то је оно друго читање, онај дубљи ниво текста, који маркира однос друштвених регула и вансеријског, непристајућег поједин-

ца. А није само Зорка у том смислу угњетена; жртва је и књаз Никола, који добро зна да му је шпер у односу на Данила престолонаследника у сваком смислу вреднија. Разлика међу њима је да се Зорка не мири и не пристаје, док се Никола приклања компромису.

Правог, драмског разрешења овде нема, јер крај је из домена биографског - Зорка умире млада, истина као жена озбиљног претендента на српски престо, у чије остварење дубоко верује, а што се и испуни после њене смрти.

И то би била једина примедба овом тексту, то да би разрешење требало потражити унутар постављених односа, а не биологије. Јер, реч је о реалистичкој драми, која се гради на психологији ликова и њиховим односима. Што редитељка Ана Вукотић покушава да преведе у другачији израз. Она дворску свиту реша-

Пише:
Александра Гловацки

ва кабаретско-експресионистички, готово попут неких клоновна, са избелим лицима, у екстравагантной одећи, прилично стилизованог покрета и говора - у чему предњачи песник, а све се збива на црно - црвеној празној сцени. Кабаретски се и сцене смењују, у неком непотребном инсистирању на спољашњим украсима.

Од тога израза одудара владарски трио, високог глумачког домаћаја: Мирко Влаховић као књаз Никола, Вања Јовићевић као кнегиња Зорка и Варја Ђукић као кнегиња Милене.

infoera

РЕЧ ПУБЛИКЕ

Жене ипак доминирају

Сања Марковић - економиста: Дивна представа. Тужна историјска женска прича. Мада ми се чини да је цео фестивал био више у мушком домену. Али су жене, као и вечерас показале да су доминантне и да се боре за своје идеале, и углавном их остварују.

Ивана Даниловић: Одлична, лагана, примамљива, лепа представа. Сталожено, мирно, а гађа тамо где треба. За само једно обично признање изгледа је потребан цео живот. Буди размишљања о томе. Дивно испричана прича, коју ретко ко зна у целисти. Сигурна сам да је ни историја не познаје у правом светлу.

Светомир Милутиновић - новинар: Представа која је прављена за публику, а не за критику. Првенствено је одличан текст. Глума Вање Јовићевић и Мирка Вла-

ховића, као носилаца радње, била је перфектна. Режија добра. Сјајна представа.

Борис Радојевић: Похвала за експедитивност. Одличан текст, мада су ми остали сценски елементи остали недоречени. Представа која, по мени, треба да носи много набоја у сваком глумачком погледу, много ми је сведена. Изостало је убедљиво изношење емоција и оца и кћерке. Иако је прича једног живота испричана од почетка до краја, остала је, по мени, на пуком ишчитавању текста, без неког жара да погоди гледаоца у срце, где би оваква историјска, велика личност, требало да нас дирне.

Марија Панић: Похвале ансамблу, похвале и за одличан текст. Штета што круну свега кнегиња Зорка није дочекала. Она је од рођења била њена.

Б. Д.

ПОЛИТИКА

Banca Intesa

Remontni centar d.o.o.

31000 Užice
Radnička 11
031/563-070
064/26-81-533

• prvi partizan •

Aluminium Industry
Impol Seval

ВАЊА ЈОВИЋЕВИЋ, КНЕГИЊА ЗОРКА ПЕТРОВИЋ

Најбоља млада глумица на Фестивалу

За улогу Књеиње Зорке Петровић у представи „Шћери моја“ Црногорској народној позоришта Подгорица, Вања Јовићевић је добила Ардалион за најбољеј младој глумица и награду Полишке „Авдо Мујчиновић“ и што је сазнала баш у току разговора за Билтен

Током разговора, који се непланирано одвијао у холу позоришта, јер је и стручни жири у истом тренутку саопштавао имена добитника Ардалиона, неко се појавио и добио Вању да је добила награду за најбољу младу глумицу. Вања је била у шоку, и није успела ни да се у првом моменту обрадује. Разговор је са добрим разлогом, постао мало хаотичан и краћи од планираног. Али судећи по награди, и похвала њених колега њеном раскошном таленту, са Вањом ћемо тек разговарати неких наредних фестивалских година.

- Много сам срећна због награде, ово је круна моје улоге, први пут сам добила позоришну улогу, први пут сам на Фестивалу, ово је велики част. И сад не знам шта сте питали, то тално сам ван себе...-искрена је Вања, иначе, студент друге године глуме у класи професора

Бранимира Поповића, на ФДУ на Цетињу.

Вања има још две сестре и занимало ме колико је тема, којом се бави представа „Шћери моја“, интимно дотиче.

- Нас три никада нисмо осетиле било какву врсту терета у породици, зато смо кћери. Напротив, жеље су нам испуњаване, мада никад нисмо биле размажене, циљ је био да ми будемо добра деца. Ова прича о положају жене у Црној Гори јако ми је привлачна, актуелна и даље, али што се мене тиче, нигде се нисам препознала. Чак ни због овог посла којим ћу се бавити. Па пре неколико десетина година, глумом нису могле да се баве жене, него само мушкарци. Тако да ја мислим, да што време више пролази све долази на своје место, - рекла нам је Вања.

М. Петровић

Студенти на фестивалу

Студенти прве године основних студија Сценске архитектуре, технике и дизајна Факултета техничких наука Универзитета у Новом Саду, четврти пут заредом, присуствовали су Југословенском позоришном фестивалу

Од трећег до петог дана фестивала студенти су гледали представе «Хамлет», «Марија Стјуарт» и «Хинкеман». Сваке године Факултет организује и додатни програм како би се студенти ближе упознали са организацијом и учесницима фестивала. Тим поводом, на Малој сцени позоришта, ове године је организовано предавање техничког директора Народног позоришта у Ужицу Маријане Зорзић Петровић о изградњи зграде позоришта и Трга партизана. Након тога, са студентима су разговарали уметнички директор Немања Ранковић и директор Народног позоришта Ужице, Зоран Стаматовић, ко-селектор овогодишњег фестивала. Тема овог сусрета била је организација фестивала, стратегија вођења и развоја фестивала и позоришта, која је код студената изазвала изузетно интересовање. Студенти-

ма се обратила и чланица жирија Жељка Турчиновић, драматург и кореограф, која је одржала предавање под називом «О хрватском казалишту».

По први пут ове године, за студенте је организован и разговор о једној од представа фестивала («Хамлет»), у којем су поред студената сценског дизајна уче-

ствовали и студенти унутрашње архитектуре из Крагујевца и сценографије из Београда. Дружење и разговор са будућим колегама, за студенте су представљали посебно драгоцено искуство. Поред овог искуства, студенти су изразили велико одушевљење и за укупну атмосферу на фестивалу, гостопримство домаћина, квали-

тет представа, могућност да се сусретну са глумцима и професионалцима из области којом су определили да се баве у будућности, као и сам град, његову архитектуру и историју са којима су се упознали пре свега кроз посету Народној музеју града Ужица и спомен комплексу Кадињача.

ФОТО: Ivanino DaVillano Đukić

НАГРАЂЕНИ

НАЈБОЉА ПРЕДСТАВА
„Хинкеман“

НАЈБОЉА РЕЖИЈА
Игор Вук Торбица

НАЈБОЉА ЖЕНСКА УЛОГА
Нада Шаргин

НАЈБОЉА МУШКА УЛОГА
Озрен Грабарић

НАЈБОЉА СЦЕНОГРАФИЈА
Нумен и Ивана Јунке

НАЈБОЉА КОСТИМОГРАФИЈА
Марина Вукасовић Меденица

НАЈБОЉА ЕПИЗОДНА УЛОГА
Олга Одановић

НАЈБОЉИ МЛАДИ ГЛУМАЦ
Вања Јовићевић

СПЕЦИЈАЛНА НАГРАДА
Власта Велисављевић

ПОП У ПОТОКУ

**Зоран
Јеремић**

Реченица која следи није препоручљива за читање млађима од 18 година.

Нека прича ко шта хоће, али наш Радојко је у праву: „Хромим идеалима“ је ипак било место на Фестивалу.

То не значи да ово што је селекторски двојац затукали као избор из овогодишње регионалне позоришне продукције не пије воду. Напротив. Мање-више квалитативно уједначена, ова театарска смотра била је једна од успешнијих у њеној две деценије дугој историји. Али да се вода пила и са нашег из-

вора била би још слађа.

Да нису концептуални разлози у питању?

Можда се наша представа није уклапала у фестивалски слоган – „Ово је време искочио из зглоба“?

Људи, да се не лажемо, па није Вили Шекспир Ацо Мољевић па да сваки зглоб враћа тестером и гипсом и никако другачије. Не избаци ли она Вишња нашег Ваху из зглоба да и дан-данас гризе нокте од муке у „Вермеру“. Ако и ову причу лаконски завршимо са констатацијом „Ма ко ће Лаку угодити!“ преостају нам само вечерашње демонстрације испред Поп Митићевог шанка. Ја сам већ спремио паролу „Ми смо Лакови, Лако је наш!“, али бојим се да то не заличи на псовање попа у потоку.

Једино ако Фипа пусти Rage Against The Mashine, али то онда неће бити демонстрације већ чиста балетска анархија, у најбољем случају плес Дизнијевих нилских коња.

Кад смо већ код попа, и мени као и кнегињи Зорки падају свакаке јеретичке мисли на памет, па са попом Вићом углавном разговарам на сокољанском старословенском. Мислим јасно ми је то да је први човек зачет без жене и мушкарца, Ева је рођена из мушкарца без помоћи жене, а Христа је родила жена без учешћа мушкарца, свако време има своју партијску комбинаторику. Међутим, збуњује ме она, да ли бејаше Девета заповест... како то да црква не рече да ни жена не би требало да пожели мушкарца од друге жене, него само ми мушки морамо да се правимо слепи код очију. Или су и жена и мушкарац човек. Као што су, што рече књаз Никола, и мушко и женско дете - син. Срећом, моје шћери ме не читају.

ВЕЧЕРАС У ЧАСТ НАГРАЂЕНИХ

БИТЕФ ДЕНС КОМПАНИЈА

ПЛЕСНА ПРЕДСТАВА

ПРИЧА О ВОЈНИКУ

Концепт и кореографија:

Гај Вајцман
и Рони Хавер

Асистент кореографа:

Камило Чапела

Музика:

Игор Стравински

Костимограф:

Славна Мартиновић

Либрето:

Džudit Herzberg

Дизајн светла:

Wilke Cornelis Frikken

Играју:

Ана Игњатовић Загорац

Глумца:

Наташа Гвозденовић

Милан Марић

Владимир Чубрило

Алтернације:

Дејан Коларов

Миона Петровић

Лука Лукић

Бранко, Борис

Педагог и репетитор:

Исидора Станишић

О ПРЕДСТАВИ

Представа „Прича о војнику“ базирана је на истоименом делу Игора Стравинског, (L'Histoire du Soldat), из 1918. године. Она представља један од првих примера интердисциплинарног или тоталног театра, будући да је замишљена тако да обједињује игру, глуму и музику. Тема комада је повратак војника из рата, његова осећања, и мисли са којима се суочава. Гај Вајцман је препознао потенцијал овог дела у његовом новом читању, на првом месту зато што су концепт, али и прича којом се комад бави универзални и свевремени. Јер нажалост, тешко је наћи тренутак у људској историји када ова тема није била актуелна. Увек се на планети Земљи води неки рат, за нечије интересе.

Клуб Гај & Рони је ангажовао познату холандску драмску списатељицу Џудит Херзберг да напише либрето који ће комуницирати са овим временом и који ће покренути важне теме блиске савременом позоришном гледаоцу. На првом месту то су питања – Како се поштен човек суочава са чињеницом да је био принуђен да убија људе са друге стране ватрене линије? Како га после тога прихвата његова околина у коју се враћа, да ли успева да настави нормалан живот? Херзбергова је интервјуисала неколико војника у Холандији који су јој говорили о својим искуствима из рата. Велики део либрета заправо чине ови аутентични искази.

Вајцман и Хавер су се одлучили за оригинлану музику Игора Стравинског, док је њихов кореографски језик, као и увек, комплексан, интензиван и веома захтеван. Он тражи од играча велику техничку вештину, виртуозност и сценску зрелост, што резултира узбудљивим, поетичним и екстатичним сценским призорима.

Јелена Кајро

Издаје Савет XXI Југословенског позоришног фестивала Ужице 2016.

Уређује редакцијски одбор: Радојка Поповић - уредник, Ненад Ковачевић, Верица Туцовић, Мирјана Петровић, Ана Милошевић, Богдан Дамњановић, Зоран Јеремић, Александра Гловацки.

Тираж: 500 примерака • Штамп Графопринт Ужице